

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Cap. 11. De S. Maria Magdalena & undecim millibus Virginum, atque
admirandis visionibus; de gloria & prærogativis harum Sanctarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

cūs. Noveris Anima (dixit Sanctus) per illum arcum, in quem fuisti quodammodo inclusa, tibi significatum esse, quod animæ tendentes ad perfectionem, & cupientes obtinere cognitionem supernaturaliū ac divinarum veritatum, quas DEUS ex mera sua bonitate illuminat, sicut te, se, debeant includere intra hunc aureum arcum, id est, abstrahere se ab omnibus curis, de bonis temporalibus, & rebus terrenis, tantumque anhelare ad res æternas, & illas appetere, ac respicere solū DEUM, absq; diversione ad quidquam aliud. Quatuor autem illæ sagittæ, quas ejaculata es, sunt quatuor affectus, ac desideria ardentia, quæ habes, & DEUS tibi dedit tam vehementia ac magna, quàm erant quatuor jactus, quibus tam procul propulisti sagittas, ut effugerint conspectum. Primus est, ingens desiderium, quo teneris, ut te in omnibus conformes Voluntati DEI, placeasque ipsi in omni occasione. Secundus significat magnum desiderium, quod habes, lucrandi & salvandi animas: quamvis enim hoc desiderium non possis mandare executioni, sicut tu vis, non propterea perdis tuorum desideriorum præmium, quod est maximum meritum,

ac tantum, ut nequeat perspicui. Tertius jactus significat summū desiderium, quo raperis ad videndum DEUM, quodque statuto tempore adimplebitur, & modò est tale, ut sit inexplicabile. Quartus, significat vehemens desiderium, quo cupis in tua morte perfici omnia, quæ DEUS de te constituit. Finito hoc alloquio, ad me redij ex isto mentis excessu: Oprimè verò adverti, quòd visa mihi fuerim videre hunc sanctum Evangelistam longè alio modo, quàm viderim alios Sanctos. Eri enim mihi omnes compareant, & ego illos videam oculis animæ, in specie corporæ; istum tamen Sanctum vidi aliter; quia mihi illum videbar vidisse quasi vivū, & cum corpore ac anima resuscitatum. DEUS quoque mihi manifestavit magnitudinem ipsius gloriæ, quæ erat maxima. DEUS sit benedictus. Amen.

Hoc loco animadvertendum est, quòd, dum dicit, ipsum à se fuisse visum resuscitatum, innuat illum esse mortuum, sed tamen ex speciali privilegio resuscitatum, atque nunc degere in celo cum corpore & anima, ut sentiunt graves Doctores.

CAPUT XI.

De Sancta Maria Magdalena, & undecim millibus Virginum, atque admirandis Visionibus de gloria, & prærogativis harum Sanctarum.

§. I.

Dile Sanctæ Magdalene, mihi audienti Sacrum, comparuit eadem Sancta. Veniebat cum multis sanctis Angelis, dicebatque mihi: Amica, venio cum his sanctis Angelis, ut te ducam ad locum, ad quem ego vivens in carne, fui ab ipsa frequenter deducta. Ego nolebam ire, nè Sacrum negligere; & mei Domini Angeli, similiter abnuebant: illi tamen, qui venerant cum Sancta, dixerunt, id ju-

beri à DEO, & hoc dicto me abduxerunt. Conabar nihilominus attendere Sacrificio Missæ. Istud mysterium evenit, quando dicebatur Evangelium, & fui mihi reddita, dum Sacerdos ablueret manus. Duxerunt me ad quandam deliriosum & pulcherrimum Paradisum, quem bene agnoscebat, eò quòd illum alias viderim. Ibi intra momentum fui ter edocta, quasi in ictu oculi, qualis esset Divina illa essentia felix ac beati DEI, & quomodo in ipso, & per ipsum redderentur beati ij omnes, qui illius majestate fruuntur. Magno, mea anima, illo brevi tempore, affluebat solatio.

rio. Reducta sum ad meum cubiculum, & Sancta rediuit mecum una cum suo bono comitatu, dixitque mihi, se in vita sua non deliquisse mortaliter actuali peccato carnis, fuisse tamen scandalosam, & peccavisse internè: quamvis istud ultimum non voluerim audire, sed tamen id ab illa fuisse dictum, intellexi.

§. II.

PRidie Festi undecim millium Virginu, manè (in Octobri anni 1617.) mei Domini quatuor sancti Angeli, DEO volente, mihi dixerunt: Soror nostra, hodie celebratur solenne Festum in Cælo, in honorem istarum sanctarum Virginum. Veni nobiscum, & videbis illud. Erant plurimæ & speciosissimæ, vestitæ purpurâ, redimitæ coronis, ac ornatae aureis torquibus, aliæ verò totæ cooperiebantur auro, & grandibus unionibus, ac gemmis. Elegantia vultuum & oculorum erat tanta, adeoque extraordinaria, ut mihi videretur esse quædam beatitudo, vel unius illarum conspectu frui. Procedebant ritu supplicantium, solis comitatae Angelis, quos inter etiam erant mei, & non comparebat ibi ullus Sanctus, præter Beatissimam Virginem, quæ formosissima & pulcherrima progrediebatur in medio. Volui illam accedere, sed Angeli mihi dixerunt: Contine te, quia tu adhuc degis in exilio. Domina autem nostra se ad me vertit, cum magna affabilitate, dixitque mihi: Noli affligi, hic enim est tuus locus, qui tibi ad definitum tempus reservatur. Vidi meum locum esse quoddam spatium vacuum inter eas sanctas Virgines, proximum DEIPARÆ. Musica istius pompæ erat Divina; & Angeli se videbantur quasi eviscerare. Resonabat per aërem illius supernæ Jerosolymæ cælestis quædâ harmonia, quæ abripiebat animam; volitabant veluti linguæ igneæ, ac descendebant, collocabantque se super capita earum sanctarum Virginum ac Martyrum. Aliæ erant majores, aliæ minores, quemadmodum major erat vel minor amor, quo singulæ flagrauerant, tempore sui martyrij.

Ego, in ea processione, incedebam ex una parte, cum meis Dominis. Respexi retrorsum, ac vidi in fine processionis sequentem JESUM Christum Dominum nostrum, & progrediente paulatim eadem pompâ, ipse mihi videbatur immotus. Erat hic Dominus ad dextram Patris Æterni, stipatus millibus Angelorum, & sanctorum Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, cæterorumque Sanctorum Cœlitum. Illo conspecto, deserui Processionem, ac meos sanctos Angelos, atque cucurri ad meum Dominum. Angeli me impediabant, dicendo: Quò vadis, Soror? Dominus autem ipsis dixit: Permittite illâ ad me venire. Permiserunt me, & ego provoluta in genua, apud pedes mei Domini, venerata sum ipsum, ut potui. Tum Dominus extendit ad me suas sanctissimas manus, & imposuit illas meo capiti, deditque mihi suam benedictionem, & petivit à suo Æterno Patre, ut & ipse mihi suam impertiretur benedictionem, quod fecit. Patrem Æternum vidi in specie humana, habebat ad dextram suam Christum JESUM Dominum nostrum, & videbam in ipsius Divino pectore candidum agnellum, qui erat Verbum æternum; ibique mihi manifestavit Dominus, & me illuminavit ac docuit, quomodo Divinus ille Agnus procedat ex intellectu Patris, & ex amore Agni ac Patris, procedat Persona Spiritus sancti. Ibidem quoque eâ claritate vidi mysterium Sanctissimæ Trinitatis, quâ in hac vita mortali videri potest, & adverti, quòd etiam si Agnus maneret in Divino pectore, & Christus Dominus esset ad ejus dextram, non essent tamen duo, sed unus; sicut quando sunt duæ Hostiæ consecratae, existit in utraque unus solus Christus JESUS Dominus noster. Non est explicabile solatium, quo mea anima, propterea fuit repleta, & sum mihi meterepta, cum talia viderem. Postquam autem mihi modicum fuisset restituta, jam illa Processio erat finita, & videbam sanctas illas Virgines, singulas in suo loco ac throno, atque in momento nihil ultra conspexi, sed eram in illa cælesti Jerosolyma sola, nihil videns; sicut absolutâ aliquâ solenni-

lennitate, omnes revertuntur domum, & evacuatur forum ac platea, ita ego remansi sola, & valde afflicta, quia ignorabam, quid mihi esset agendum, vel quò eundum. Fortuitò vidi quendam Angelum DEI, qui, cum me deberet solari, magis me afflixit, quia mihi dixit, ut abirem, non enim me posse ibi manere, & vehementer me urgebat. Ego nesciebam, quò esset eundum, donec conspexissem unum solum Angelum, ex meis quatuor, *Mino-rem*. Ipso conspècto, mihi videbar respiravisse, dicebamque illi: Ah, mi Domine, quomodo me reliquerunt solam? Responditque mihi gratiosissimè: Et quomodo tu, Soror, nos reliquisti? Placètne tibi id? ubi fuisti? Deduxit me ad meum cubiculum, ubi jam erant alij tres mei Domini, & dum eodem modo illis conquererem, re- tuli ab illis idem responsum.

Alià vice, biduo vel triduo ante Festum undecim millium Virginum, vidi in mea recollezione duas Virgines eleganter vestitas; sed non multum id curavi, timens,

ne propterea, quò valde afficiar his sanctis Virginibus, mihi imaginer illas à me videri. Alio die in Templo, conspexi coram me quasdam puellas mirè gratiosas, ac formosas, & comptissimas, quæ co- pertæ pallio cujusdam Dominæ, stipabant utrumque ipsius latus, & cor mihi amore illarum exarsit. Sequenti die, qui erat iisdem sacer, vidi in Templo multas Virgines splendidissimas, in vestitu coloris quasi purpurei, vivacissimi, & pretiosissimi, quæ gestabant torques & monile in collo magni pretij. Erant autem quasi immerse in quodam lacu, pretiosissimi & jucundissimi visu sanguinis, ut ipsius aspectus non incuteret horrorem, sed potius afficeret solatio. Erat sanguis instar vitri crystalli- ni, referens colorem perfectissimæ purpurae. Contemplata sum aliquamdiu has sanctas Virgines, fuitque cor meum illarum amore repletum, atque confirmatum in devotione, quæ erga ipsas ferebar.

CAPVT XII.

De duodecim Apostolis, deque S. Martino & S. Augustino.

§. I.

Sanctus Martinus Episcopus Turonensis, in suo Festo, aspectabilem se præbuit oculis meæ animæ, vestitus Pontificaliter, & salutavit me, deditque mihi suam sanctam benedictionem, quam benignissimè. Sed cum ego nihil minùs cogitarem, quam obventurum mihi ejusmodi favorem, fui vehementer consternata, & recepi me, atque confugi ad DEUM. Sanctus verò non nihil dissimulante se gessit, quamvis non intermiserit me alloqui, dicendo mihi: Soror, visne spectare quandam magnam solennitatem, celebrandam ad Gloriam DEI, qui est delictium ac solatium animæ tuæ? Fui con-

fusa hoc audito, & licet sim venerata Sanctum, atque in meo corde illi egerim gratias pro favore, quem mihi exhibebat, nihil tamen ipsi respondi. Verum subito sum ducta à quibusdam sanctis Angelis ad grande & principale Templum, cujus summa Capella erat ex præstantissimo & purissimo auro, ubi vidi Beatum sanctum Martinum, vestitum more Pontificio quam splendidissimè, & mysticè ibidem celebrantem Sacrum. Ministri assistentes erant, quidam sanctus Propheta, qui legit Epistolam, & quidam sacer Evangelista, qui cecinit Evangelium, in quo mihi videbantur cani illa verba Christi Domini: *Qui vult venire post me, abneget semet ipsum, tollat Crucem suam, & sequatur me.* Accolythos agebant Angeli Hierarchiæ superioris, gratiosissimè ornati, ac elegantissimè & in